

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

nezl. P. V., nar. X,
státní příslušnost Moldavská republika
bytem X,
zastoupená zákonným zástupcem P. V.
právně zastoupená JUDr. Irenou Strakovou,
advokátkou se sídlem Karlovo nám. 18, Praha 2

proti
žalované

Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2022, č.j.: MV-156529-4/SO-2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2022, č.j.: MV-156529-4/SO-2022, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10 800 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám její právní zástupkyně.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j.: OAM-37914-15/DP-2020 ze dne 18. 10. 2021, kterým byla zamítnuta žádost podle ust. § 46 odst. 1 ve spojení s ust. § 56 odst. 1 písm. l) zák. č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území (dále jen „zákon“), žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 43 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., zákon o pobytu cizinců na území České republiky, neboť žalobkyně nesplňovala podmínky pro udělení pobytu již před vydáním rozhodnutí o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu dle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona, jelikož již dne 15. 05. 2020 byla rozhodnutím správního orgánu zamítnuta žádost o vydání povolení k trvalému pobytu ze dne 22. 01. 2020, vedená pod spisovou značkou č.j. OAM-1189/TP-2020, které nabylo právní moci dne 22. 07. 2020.
2. Žalobkyně se narodila v České republice a je státní příslušnicí Moldavské republiky ve věku 7 let. Na území České republiky pobývá s matkou P. E. a otcem P. V.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně uvedla, že dne 29. 01. 2020 požádal její zákonný zástupce o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb. Toto vízum vydané v souvislosti se žádostí o trvalý pobyt č.j. OAM-1189/TP-2020 bylo platné do 24. 5. 2020.
4. Dne 21. 5. 2020 podala žalobkyně žádost o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu dle ust. § 33 odst. 1 písm. a) vedenou pod č.j. OAM-210/ST-2020, které bylo vyhověno a vízum bylo uděleno s platností od 12. 8. 2020 do 25. 2. 2021. V době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu ze dne 14. 10. 2020, pobývala žalobkyně na území České republiky v rámci dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu vydaného podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., tj. z důvodu nemožnosti vycestovat z území s ohledem na dosud neskončené řízení o udělení mezinárodní ochrany vedené s rodiči žalobkyně.
5. Žalobkyně namítá, že považuje rozhodnutí žalované za nezákonné. Žalovaná posuzuje stav věci, který vznikl na základě pochybení správního orgánu I. stupně, který dne 12. 8. 2020 udělil dlouhodobé vízum za účelem strpění podle ust. § 33 odst. 1 písm. c) nezákonně, když v této době žalobkyně podmínky pro udělení předmětného dlouhodobého víza ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců nesplňovala, splňovala však podmínky dle § 33 odst. 1 písm. a).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

6. Dne 14. 10. 2020, kdy byla podána žádost o vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu podle ust. § 43 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, rovněž splňovala podmínku stanovenou v ust. § 33 odst. 1 písm. a). Pořízená fotokopie z této žádosti obsažené ve spisovém materiálu obsahuje v bodě 28 specifikaci účelu pobytu. Zákonný zástupce žalobkyně se vyjádřil ve smyslu, že toto do žádosti bylo doplněno a tuto svoji domněnku staví předně na odlišnosti písma na první pohled, nicméně nelze unést důkazní břemeno.
7. Žalobkyně z důvodu své nezletilosti a pobytu rodinných příslušníků na území v rámci správního řízení o udělení mezinárodní ochrany splňovala podmínku vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
8. Žalobkyně nesouhlasí s posouzením žalované, která postavila udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu vydaného dne 12. 8. 2020 na dobré vůli správního orgánu, který nepřistoupil ke zrušení tohoto dlouhodobého víza z důvodu neplnění účelu, pro který bylo vízum vydáno. Žalobkyně předně uvádí, že toto dlouhodobé vízum bylo vydáno v rozporu se zákonem a toto pochybení nelze zhojit konstatováním, že bylo ve prospěch žalobkyně.
9. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za otřesení právní jistoty ve spravedlivé rozhodování. Žalobkyně byla dne 12. 8. 2020 a dne 14. 10. 2020 a až doposud je ve stále stejné situaci nemožnosti vycestovat z území z důvodů na její vůli nezávislých, které spočívají ve skutečnosti, že s ohledem na věk a pobytový status rodičů nemůže samostatně vycestovat a vést soukromý život v zemi své státní příslušnosti, kterou nadto od svého narození dosud nenavštívila.
10. Žalobkyně nesouhlasí se žalovanou, že v projednávaném případě není důvod pro spuštění extraterritoriálního účinku Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a nedochází k rozporu napadeného rozhodnutí s Úmluvou o právech dítěte. K tomuto namítá, že otec, účastník extradičního řízení o vydání k trestnímu stíhání do Ruské federace, nebyl rozhodnutím ministra spravedlnosti vydán a je aktuálně žadatelem o udělení mezinárodní ochrany. Matka je občankou Ruské federace v současnosti pobývajícím na území ve lhůtě 60-dnů k vycestování z důvodu pravomocně ukončeného řízení o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu za účelem strpění a současně účastnicí řízení o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod č.j. 8 A 78/2022, které nebylo vyhověno v návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby, a bude podávat žádost o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců z důvodu překážky ve vycestování.
11. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, jelikož trvá na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí a odmítá námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné. V podrobnostech odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, odůvodnění v části III. napadeného rozhodnutí a na spisový materiál.
12. Žaloba dle názoru Komise nepřináší žádnou (novou) relevantní argumentaci, která by správnost a zákonnost rozhodnutí žalované, č. j. MV-156529-5/SO-2022 ze dne 21. 10. 2022, zpochybňovala. V případě žaloby se podle Komise de facto jedná o „recyklaci“ odvolacích námitek proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které již byly řádně vypořádány v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

13. Žalovaná nicméně zdůrazňuje, že žalobkyně má zájem pobývat na území České republiky na základě víza k pobytu nad 90 dnů (tj. dlouhodobého víza) za účelem strpění pobytu na území ve smyslu § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. Komise nevidí jediný logický důvod, proč si o toto pobytové oprávnění žalobkyně nepožádá.
14. Žalovaná proto odmítá námitku nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně, neboť zde existuje možnost podání žádosti o udělení dlouhodobého víza za preferovaným účelem k správnímu orgánu I. stupně na území, tedy bez nutnosti vycestování. Nehledě na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 6 A 84/2017 - 47 ze dne 10. 1. 2019, ve kterém se uvádí: „*Zamítá-li správní orgán žádost cizince o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území (§ 43 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), protože již netrvají důvody, pro které mu v minulosti bylo vízum za tímto účelem uděleno, není povinen zabývat se posouzením přiměřenosti dopadů takového rozhodnutí z hlediska kritérií uvedených v § 174a zákona o pobytu cizinců na území České republiky.*“
15. Žalovaná doplnila své vyjádření podáním ze dne 16. 12. 2022, ve kterém uvedla, že matka žalobkyně P. E. není v současné době žadatelkou o mezinárodní ochranu, kdy tuto skutečnost ani v žalobě, či v návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby nebyla tvrzena. Matka žalobkyně dokonce není ani žadatelkou o pobytové oprávnění ve smyslu zákona č. 326/1999 Sb., kdy v samotné žalobě bylo uvedeno, že jí pobytové oprávnění nebylo pravomocně vydáno, přičemž Městský soud v Praze podané žalobě vedené pod sp. zn. 8 A 78/2022 nepřiznal odkladný účinek. Řečeno jinak, matka žalobkyně nemá na území upraven pobytový status a vycestování z území jí nic nebrání.
16. Žalovaná dále odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 373/2019 - 44 ze dne 12. 5. 2020, ve kterém soud uvedl: „*Prodloužení pobytového oprávnění bez dalšího, pouze z důvodů soukromého a rodinného života, by vedlo ke zcela k absurdnímu důsledku; zákonné podmínky pro prodloužení pobytového oprávnění by byly zcela liché, resp. k prodloužení pobytového oprávnění by postačovalo toliko zohlednění soukromého a rodinného života; takový postup zákon zcela jistě neumožňuje a ani nezamýšlí.*“ Komise považuje daný rozsudek za příslušný nyní posuzované věci.

III.

Posouzení žaloby

17. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Žalobkyně předně namítala, že rozhodnutí žalované je nezákonné, jelikož žalobkyně v době podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu ze dne 14. 10. 2020, pobývala na území České republiky v rámci dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu vydaného podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., tj. z důvodu nemožnosti vycestovat z území s ohledem na dosud neskončené řízení o udělení mezinárodní ochrany vedené s rodiči žalobkyně, a tedy z důvodu své nezletilosti a pobytu rodinných příslušníků na území v rámci správního řízení o udělení mezinárodní ochrany

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

splňovala podmínku vydání dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu podle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.

19. Žalobkyně tyto skutečnosti uváděla obdobně i ve svém odvolání do prvostupňového rozhodnutí.
20. Žalovaná se k dané otázce vyjádřila následovně:

*„Z výše uvedeného je zřejmé, že dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu (pozn. soudu: rozuměj dle ust. 33 odst. 1 písm. c) zákona) bylo účastníci řízení uděleno chybně, neboť oprávnění k pobytu, jehož platnost nelze prodloužit bylo pravomocně skončeno ještě před rozhodnutím o udělení dlouhodobého víza. Podle Komise je nicméně třeba zopakovat, že dané dlouhodobé vízum bylo účastníci řízení vskutku uděleno ve smyslu § 33 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb. Řečeno jinak dlouhodobé vízum bylo účastníci řízení uděleno, ačkoliv na něj již neměla nárok. **Dané pochybení správního orgánu I. stupně je třeba považovat ve prospěch účastnice řízení, která si této skutečnosti je prokazatelně vědoma.***

*Komise shrnuje, že v případě účastnice řízení je třeba dospět k závěru, že této nebylo uděleno dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., jak nyní tvrdí účastnice řízení, tedy které ve vycestování z území brání překážka na její vůli nezávislá. Nemožnost vycestovat z území nebyla správním orgánem I. stupně v záznamu o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění ze dne 12. 8. 2020 vůbec posuzována, resp. konstatována. **Zůstává otázkou, zda účastnice řízení tuto skutečnost vůbec v rámci tehdejšího řízení tvrdila, potažmo prokazovala.**“*

21. Soud vycházel z následující právní úpravy:
22. Dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.
23. Dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohli mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
24. Dle ust. § 3 správního řádu, nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
25. Podle § 43 odst. 1 zákona „Povolení k dlouhodobému pobytu za účelem strpění pobytu na území uděluje ministerstvo na žádost cizince, kterému **bylo uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území podle § 33, pokud pobyt cizince na území bude delší než 1 rok a trvalí-li důvody, pro které bylo toto vízum uděleno.**“
26. Dle ust. § 33 odst. 1 písm. a) zákona, Ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, kterému **ve vycestování z území brání překážka na jeho vůli nezávislá** nebo jsou-li splněny podmínky podle § 179 odst. 5,
27. Dle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona, Ministerstvo udělí vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území cizinci, který v době platnosti oprávnění k pobytu, jehož platnost nelze prodloužit, požádal na území o vydání **povolení k trvalému pobytu** podle hlavy IV, pokud je k tomu oprávněn a o této žádosti nebylo rozhodnuto v době platnosti oprávnění k pobytu cizince na území.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

28. K ustanovení § 33 odst. 1 písm. a) se zdejší soud již vyjádřil a to v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 1. 8. 2022, čj. 14 A 99/2020-65, jehož publikovaná právní věta (Ejk 209/2022) zní:

„I. Důvodem pro udělení víza k pobytu za účelem strpění kvůli překážkám ve vycestování podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je, že cizinec nemá možnost v jiném státě pobývat dlouhodobě, neboli se usídlit, buď vůbec, nebo aniž by mu reálně hrozila závažná újma.

II. Důvodem, který musí pro prodloužení pobytu za účelem strpění trvat (§ 44a odst. 3 ve spojení s § 36 odst. 3 a § 38 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky), je důvod předvídaný § 33 odst. 1 citovaného zákona, tedy například překážka ve vycestování na vůli cizince nezávislá, nikoliv však konkrétní skutkové okolnosti, které tuto překážku představují. Konkrétní skutkové okolnosti se mohou v průběhu času měnit.“

29. Soud má zato, že tyto právní věty NSS lze aplikovat i na případ žalobkyně, to znamená, že pokud u ní trvají důvody, pro které ji bylo dlouhodobé vízum dle ust. § 33 uděleno, resp. pro které toto vízum žádala, mělo by jí být povolení k pobytu za účelem strpění dle ust. § 43 odst. 1 uděleno.
30. Žalobkyně v průběhu řízení i ve svém odvolání uváděla, že u ní trvají důvody pro udělení víza nad 90 dnů za účelem strpění, jelikož jejímu vycestování brání překážka na její vůli nezávislá a to s ohledem na dosud neskončená řízení o udělení mezinárodní ochrany vedené se zákonnými zástupci žalobkyně. (viz odvolání žalobkyně ze dne 18. 6. 2022 a její vyjádření ve věci ze dne 13. 5. 2022 a ze dne 26. 5. 2021).
31. Žalovaná se však těmito námitkami vůbec nezabývala, naopak je odbyla pouze s odkazem, že o její předchozí žádosti o vízum nad 90 dní bylo rozhodnuto, sice nezákonně, jelikož v době vydání tohoto dlouhodobého víza tyto již pominuly (řízení o žádosti o trvalý pobyt již bylo skončené, ale v její prospěch na základě jiných důvodů), s tím, že je otázkou, zda tyto důvody v předchozím řízení vůbec tvrdila a prokazovala.
32. Soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
33. Soud má za to, že žalovaná tuto odvolací námitku vypořádala nedostatečně. Předně bylo namísto postavit najisto, zda žalobkyně tyto skutečnosti ve své předchozí žádosti o vízum nad 90 dnů uváděla a prokazovala, a mělo jí tak být vydáno dlouhodobé vízum dle ust. § 33 odst. 1 písm. a) a následně zda tyto skutečnosti odůvodňující nemožnost žalobkyně vycestovat v té době trvaly a zda tyto nebo jiné skutečnosti odůvodňující nemožnost žalobkyně vycestovat nadále trvají.
34. Soud nemůže souhlasit se závěrem, že pokud bylo o předchozí žádosti žalobkyně o vízum nad 90 dnů rozhodnuto sice nezákonně podle jiného písmene ustanovení, tj. z jiného důvodu než, jak žádala žalobkyně, ale pozitivně, je to ku prospěchu žalobkyně. Pokud právě s ohledem na tento jiný důvod udělení víza nad 90 dnů je v současném řízení tvrzeno, že tento důvod pro udělení víza již netrvá, protože zde nikdy nebyl a žádost je s odkazem na toto nezákonné rozhodnutí zamítána, takový postup není ku prospěchu žalobkyně, ale právě naopak.
35. Soud má za to, že úlohou žalované, resp. ministerstva bylo postavit najisto ve smyslu ust. § 3 správního řádu, zda zde byl a trvá důvod uváděný v žádosti o dlouhodobé vízum, ať již

bylo o této předchozí žádosti rozhodnuto podle jakéhokoliv písmene. Nemůže jít k tíži žalobkyně, že bylo o její žádosti rozhodnuto sice pozitivně, ale zcela nesprávně.

36. Ve spise je založen *Záznam o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění* ze dne 12. 8. 2020, ve kterém se pouze uvádí, že ministerstvo rozhodlo o žádosti žalobkyně o udělení dlouhodobého víza za účelem strpění pobytu na území podané z důvodu dle § 33 odst. 1 písm. c) zákona, tak, že vízum bylo uděleno dle ust. § 33 odst. 1 písm. c) zákona. O vyhovění žádosti nebylo vydáno rozhodnutí. Vízum bylo pouze vyznačeno v souladu s ust. § 33 odst. 4 zákona přímo do cestovního dokladu žalobkyně. Žalobkyně tedy mohla jen stěží dosáhnout nápravy ohledně důvodu udělení víza cestou odvolání.
37. Soud právě s ohledem na znění ustanovení § 43 odst. 1 zákona má za to, že je nutné zjistit, zda trvají důvody, pro které bylo žádáno o vydání dlouhodobého víza, o to víc, když důvody, pro které bylo vízum nakonec vydáno, již v době rozhodování o žádosti o dlouhodobé vízum netrvaly.
38. Žalobkyně v tomto řízení nežádala o dlouhodobý pobyt z důvodu trvajícího řízení o její žádosti o trvalý pobyt, ale z důvodu nemožnosti vycestovat. Správní orgány tím, že se důvodem této žádosti nezabývaly, ale žádost zamítly s odůvodněním, že žalobkyní netvrzené důvody pro dlouhodobé vízum již pominuly, tedy nezjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly pochybnosti, čímž zatížily řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.
39. Soud má za to, že se správní orgány měly zabývat důvodem tvrzeným v tomto řízení a nikoliv důvodem, o kterém bylo rozhodnuto v předchozím řízení, nadto protizákonně. V dalším řízení proto bude potřeba zjistit jednak, zda žalobkyně v předchozím řízení o žádosti nad 90 dnů tyto důvody uváděla a prokazovala, a jednak tyto důvody, tj. nemožnost vycestovat na její vůli nezávislá, nadále trvají. V tomto ohledu bude zřejmě potřeba i doplnit spis tak, aby o těchto skutečnostech nebyly pochybnosti.
40. Soud se namítanou nepřiměřeností rozhodnutí s ohledem na zrušení rozhodnutí žalované z důvodu procesních již nezabýval. Bude na žalované, aby se odvolacími námitkami žalobkyně opětovně zabývala. Až bude o její žádosti rozhodnuto, správní orgány přihlédnou k aktuální situaci žalobkyně a podle toho budou zvažovat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

41. Městský soud tedy shrnuje, že z důvodu, že shledal napadené rozhodnutí nezákonným z důvodu nepřezkoumatelnosti a z důvodu procesní vady v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s., rozhodnutí žalované zrušil a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s.ř.s. žalované k dalšímu řízení s tím, že žalovaná je vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.
42. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch a náleží ji náhrada nákladů řízení, které představují náklady na soudní poplatek ve výši 4.000,- Kč za žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a dále odměna a náhrada hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží za dva úkony právní služby,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

tedy převzetí a přípravu zastoupení a za podání žaloby (2 x 3.100,- Kč dle § 7 advokátního tarifu). Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 600 Kč (2 x 300,- Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 10.800,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.